

แบบกรอกข้อมูล
รวมเทคโนโลยีกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการพัฒนาจังหวัด
(มุ่งเน้นระดับชุมชน)

1. ชื่อเทคโนโลยี ...การผลิตผ่านผลไม้ดูดกลั่นเพื่อประดับและตกแต่ง.....		
2. สาขา (กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ○)		
☐ เทคโนโลยีการเกษตร	☐ เทคโนโลยีอาหารแปรรูป	
☐ เทคโนโลยีสมุนไพรหรือเกสร	☐ เทคโนโลยีสิ่งทอ	
☐ เทคโนโลยีพลังงาน	☐ เทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม	
☐ เทคโนโลยีเพื่อการท่องเที่ยว	☐ เทคโนโลยีภูมิสารสนเทศ	
☒ เทคโนโลยีวัสดุ	☐ การให้สิทธิประโยชน์.....	
3. เจ้าของผลงาน		
ชื่อ...นางสาวนงลักษณ์ บรรยงวิมลรัฐ.....	ตำแหน่ง...นักวิทยาศาสตร์ชำนาญการพิเศษ...	
สังกัด .....สำนักเทคโนโลยีชุมชน กรมวิทยาศาสตร์บริการ.....		
4. ข้อมูลติดต่อ		
โทรศัพท์.....02-201-7116.....	โทรสาร.....02-201-7102.....	
โทรศัพท์มือถือ.....089-956-2294.....	E-mail.....nongluk@dss.go.th.....	
5. วิธีการถ่ายทอดเทคโนโลยี		
☒ อบรมไม่มีค่าใช้จ่าย	☐ อบรมมีค่าใช้จ่าย	☐ ให้บริการคำปรึกษา/ข้อมูล
☐ ให้บริการเครื่องมือ	☐ เพื่อการพาณิชย์	☐ อื่น ๆ (ระบุ).....
6. อื่น ๆ		

ชื่อเทคโนโลยี.....การผลิตถ่านผลไม้ดูดกลิ่นเพื่อประดับและตกแต่ง.....

รายละเอียด

ประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรม มีผลไม้และพืชผลทางการเกษตรมากมาย โดยเฉพาะผลไม้ เช่น มังคุด น้อยหน่า เงาะ สับปะรด ฯลฯ ในบางฤดูกาลออกมามากจนล้นตลาด ราคาตกต่ำ ทำให้เกษตรกรผู้ปลูกประสบปัญหาการขาดทุน ได้มีการแก้ปัญหาดังกล่าว โดยการนำผลไม้มาแปรรูป ทำเป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ เพื่อเพิ่มมูลค่า เช่น การทำเป็นผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มผลไม้ ผลไม้กระป๋อง เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีเกษตรกรบางรายได้มีการนำผลไม้มาเผาให้กลายเป็นถ่านเพื่อใช้เป็นเชื้อเพลิง แต่จากรูปทรงของถ่านผลไม้ที่สวยงาม และคุณสมบัติในการดูดกลิ่นได้ของถ่าน จึงนำถ่านผลไม้มาใช้ในการดูดกลิ่นและประดับตกแต่ง เป็นผลิตภัณฑ์ที่น่าสนใจ และสามารถนำมาขายและสร้างรายได้ให้กับเกษตรกรได้ แต่ในกระบวนการผลิตถ่านผลไม้ที่มีความยุ่งยากกว่าการผลิตถ่านจากไม้ทั่วไป เนื่องจากผลไม้มีความเปราะบาง เมื่อได้รับความร้อนที่สูงก็จะแตกหักและการเป็นขี้ถ่านได้ง่าย

ปัญหาในการผลิตถ่านผลไม้ในปัจจุบัน

๑. มีการแตกหักของถ่านผลไม้ ในระหว่างการเผา เนื่องจากระหว่างการเผาผลไม้มีการช้อนทับกัน
๒. ผลไม้ที่เผายังเป็นถ่านไม่สมบูรณ์มีกลิ่นของผลไม้อยู่ เนื่องจากการควบคุมอุณหภูมิระหว่างการเผาไม่สม่ำเสมอ
๓. ปริมาณพื้นที่ผิวในการดูดกลิ่นน้อย
๔. บรรจุภัณฑ์ของถ่านผลไม้ไม่สามารถป้องกันความเสียหายของถ่านผลไม้ได้ เนื่องจากกล่องบรรจุมีการยุบตัวได้

จากปัญหาด้านคุณภาพในกระบวนการผลิตผลิตภัณฑ์ถ่านผลไม้ดูดกลิ่นที่เกิดขึ้น ทำให้ผลิตภัณฑ์ถ่านผลไม้ดูดกลิ่นที่ขายในท้องตลาด มีทั้งที่มีคุณภาพและไม่มีคุณภาพ จึงได้มีการกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนของผลิตภัณฑ์ถ่านผลไม้ขึ้น คือ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนถ่านดูดกลิ่น (มพช.180/2549) เพื่อเป็นการควบคุมให้ผลิตภัณฑ์ถ่านมีคุณภาพที่ดี เป็นที่ยอมรับ และสร้างความมั่นใจให้กับผู้บริโภคในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ นำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน และเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันทางธุรกิจและสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลในโครงการ “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP)”

กรมวิทยาศาสตร์บริการ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้ทำการศึกษาวิจัยค้นคว้าเกี่ยวกับ การพัฒนากระบวนการผลิตถ่านผลไม้ดูดกลิ่น และเป็นหน่วยงานวิเคราะห์ทดสอบผลิตภัณฑ์ชุมชนถ่านดูดกลิ่น ทำให้ทราบปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาในการผลิตถ่านผลไม้ จึงได้จัดการอบรมเชิงปฏิบัติการหลักสูตร “การผลิตถ่านผลไม้ดูดกลิ่นประดับและตกแต่ง” เพื่อเป็นการยกระดับให้ผลิตภัณฑ์ถ่านผลไม้ดูดกลิ่นของกลุ่มผู้ผลิตถ่านผลไม้ดูดกลิ่นให้มีมาตรฐานตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนถ่านดูดกลิ่นเป็นที่ต้องการของตลาด รวมทั้งการถ่ายทอดเทคโนโลยีให้กับชุมชนที่มีวัตถุดิบในท้องถิ่นเพื่อสร้างอาชีพ สามารถสอบถามและขอข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการผลิตถ่านผลไม้ได้ที่ สำนักเทคโนโลยีชุมชน กรมวิทยาศาสตร์บริการ โทรศัพท์ 0 2201 7116

ภาพประกอบ

เตาเผาถ่านผลไม้ของกรมวิทยาศาสตร์บริการ

การอบรมการผลิตถ่านดุกกลืนระดับและตกแต่ง

ผลไม้สดกลายเป็นถ่านดุกกลืน

ถ่านผลไม้ดุกกลืนจากสับประรด